

ФИЛОСОФСКИ ШАРКИ

Димитър Зашев

Самотният човек не може да избегне унижението. Самотата му сама по себе си е вече факт на униженост.

Апатията е душевно състояние на индивид без интенция. В този смисъл тя не е чувство. Принизилата Аза до неодушевен предмет, тя е равностепенна на загубата му в света на емоциите. Самотата е апатична и само като такава – истинска.

Безкритичният индивид не е способен да се самоосъзнае като овеществен продукт на функционирането на общественото цяло. Той приема своята особеност и откъснатост от хода на развитието на социално-политическата система за своя самостоятелност и диференция специфика. Затова и неговото мислене надарява собственото му битие с „анти“-обществени черти: той е горд от своята самота и анархизъм, от чистотата и нарцисизма си.

Съзнанието на такъв индивид е самосъзнаване на себе си като природност, като хомо консумус, а въображението му субективизира културните ценности, превръща ги в средство за самоизява, в празнота и суета.

Патетичността е просто лоша противоположност на апатията.

Чий подвиг е по-достоеен: този на амбициозния пълководец ли, умрял на бойното поле за защита на някаква съмнителна кауза, или подвига на амбициозния идеолог, умъртвял цял живот инстинктите си в доказване на някаква съмнителна хипотеза?

Поетическият продукт е амалгама от рефлексивна патетичност и патетична саморефлексия. Философът е маргинално същество – оттук и центростремителните му тежнения.

Каква ирония! Едва смъртта на спекулативния философ извършва със самия него метаморфоза, която той цял живот се е опитвал да обясни: тя превръща съмнително субективното в съмнително обективно.

Изкуството да се седи е прозаична предпоставка и на най-възвишената научна дейност. Чисто физическото ѝ изпълняване изисква определена форма на принуда и самосъзнателност, на мобилизиращ миг и конвенция – как иначе настоящето може да бъде пожертвано в името на едно бъдеще. Отложеното самоосъществяване е културният вариант на несъстоялото се.

Нещо, което сме смятали, че сме извършвали като временен компромис, се оказва по същество съвършено еквивалентна размяна.

И ученият е конвейерен работник. „Духовно“ развитата личност все още е недоразвита личност.

Непрестанното съществуване на един очовечен веществен свят предоставя с

необходимост също така непрестанно да се овеществяват конкретни човешки, жизнени и интелектуални сили- Същностната обвързаност на индивидуалния случаен живот със случайни единични форми на целокупната „очовечена“ вещественост – няма тя не е „интересното“ за една реалистична поезия?

Заменимостта не е само машинно-техническо качество. На закована ва „всеобщата пермутация“ са подчинени и ценностите стандарти на съвременето – теоретически, нравствени и художествени. Безсилието е негова стилистична особеност.

Метафизическото страдание на рефлексивно пробудения индивид израства върху живата субстанция на всеобщата заменимост и възобновимост на духовните ценности, както и на техните носители. То е протест срещу стокообразното им „панта рей“. В този смисъл философът е страдалец par excellence. Това обяснява неотменното присъствие на момент митичност и мимесис във всяка, и в най-спекулативната философска активност. Не е имало по-дълбоко определение на разума от това, че държавата е негово vyplъщение. Институционализирането на разума е превръщането му в действителност. Ето какво го уеднаквава с антиразума.

Една езотерична диалектика може за служи само на езотерични цели.

Действеността на едно съзнание е неговата уния с установените форми на разпределение на властта. Доколкото философското съзнание е не- или свръх-действително, то е в измерението на утопията и спомена. По-точно казано, то конструира това измерение като същностно.

Да бъдеш при себе си, бивайки извън себе си, е бюргерско състояние. Зад философските определения на абсолюта прозират социални персонажи. Бюргерството, а с него и естетизмът, са тайната на класическия немски идеализъм.

Най-новата ни философска мисъл представлява сфинкс и ключът към неговото разгадаване е: РАБФАК. – Сезам, отвори се!

Handwritten notes in the top left corner, including the word "вещественост" and other illegible scribbles.

Handwritten notes on the left side of the page, including the word "вещественост" and other illegible scribbles.

Handwritten notes in the middle section, including the word "вещественост" and other illegible scribbles.

Handwritten notes on the right side of the page, including the word "вещественост" and other illegible scribbles.

